

For at kunne virke for *formidling af kendskabet til dyr* må anlæggets virksomhed være tilrettelagt på en formidlingsmæssigt tilfredsstillende måde, således at publikum gennem anlæggenes opbygning, skiltning, guidede ture, skriftligt materiale og andre videnspædagogiske initiativer vil kunne erhverve sig en viden om dyrelivet, som vil kunne sættes i relation til dyrelivet i naturen. Det zoologiske anlæg bliver herved ikke et isoleret, underholdende fænomen, men drages ind i et videre perspektiv hos det enkelte menneske i dets forhold til og forståelse af omverdenen. En bibringelse af forståelse for dyr i almindelighed må anses for en væsentlig side af formidlingsvirksomheden.

Det må anses for en selvfølge, at zoologiske anlæg, som modtager statstilskud, må virke til *støtte for den zoologiske forskning* i Danmark. Anlæggene vil normalt være de eneste steder, hvor bestemte arter kan ses i levende live her i landet. Også syge og døde dyr vil være værdifulde objekter for forskningen. Det nærmere samarbejde mellem de zoologiske anlæg indbyrdes og med universiteterne og de højere læreanstalter bør fastlægges i aftaler. Sådanne aftaler eksisterer allerede for flere zoologiske anlæg.

Det zoologiske anlæg skal endelig virke til *støtte for undervisning*, hvorved der tænkes på undervisning på alle niveauer fra folkeskole til universitet. Undervisningen kan ske ved at gøre adgangen til de zoologiske anlæg mere attraktiv for såvel skoleelever som studerende. Det kan ske gennem særlige rabatordninger, undervisningsguider, skriftligt materiale eller etablering af særlige faciliteter til brug for grupper, som besøger anlæggene i undervisningsøjemed.

Til nr. 9

Det er nyt at stille et eksplicit krav om de zoologiske anlægs medvirken i arbejdet med at bevare den biologiske mangfoldighed. Kravet stilles i lyset af det stadigt stigende behov for en indsats for at sikre sig vilde dyrearters bevarelse. I dette arbejde har de zoologiske anlæg en meget væsentlig rolle, og det er derfor et naturligt krav at stille til zoologiske anlæg, som ønsker at modtage statsligt tilskud til sine aktiviteter. Endelig understreges med dette krav en overensstemmelse med kravene i EU-direktiv nr. 1999/22 om hold af vilde dyr i zoologiske haver og videre arbejde i retning af at opfylde artikel 9 om ex-situ-beskyttende foranstaltninger i FN-konventionen om biologisk mangfoldighed af 29. december 1993.

Til nr. 10

Kravet om, at det zoologiske anlæg skal indgå i relevant nationalt og internationalt samarbejde, er nyt. Kravet stilles, fordi bevaringsaspektet gennem de se-

neste år har fået stadig stigende betydning ved driften af zoologiske anlæg. Kulturministeriet ønsker alene at fremme anlæg, som også tilgodeser denne type samarbejde.

Til nr. 11

For at vurdere, om de zoologiske anlæg har en bevidst strategi for formidling, forsknings- og bevaringssamarbejde og den fremtidige udvikling af anlægget, og for at give et yderligere incitament til, at en sådan strategi lægges, stilles krav om fremlæggelse af arbejdsplaner. Arbejdsplanernes indholdsmæssige kvalitet og graden af efterlevelse af planerne skal indgå i vurderingen af anlæggets tilkud, jævnfør § 4.

Til nr. 12

Det er nyt at stille krav om, at anlæggene skal formulere deres miljøpolitik. Kravet stilles for at sikre, at de zoologiske anlæg, der kan modtage statstilskud, har en bevidst holdning til sikring af et renere miljø.

Miljøpolitikken kunne blandt andet tænkes at omfatte de krav, der stilles i lokalsamfundet til renovation og spildevandsudledning; en formulering af, hvordan anlægget arbejder for at begrænse lugt- og støjgener. Andre relevante emner for en sådan miljøpolitik kunne være anlæggets forbrug af varme, vand og energi og de valg, der træffes, når der indkøbes materialer.

Til nr. 13

Kravet er nyt og stilles for at understrege, at kun anlæg, som dækker et bredere spekter inden for deres felt, kan komme i betragtning ved tildeling af tilskud. Anlæg, som alene repræsenterer biologisk mangfoldighed i et snævert eventuelt lokalt geografisk område, vil ikke kunne komme i betragtning.

Til nr. 14

Kravet om løbende registrering af tilgang og afgang til dyrestanden stilles for at sikre, at løbende kontrol med kvalitet og omfang af dyrestande bliver gennemført og som led i det offentliges bestræbelser på at få bedre kontrol med den handel med vilde dyr, som finder sted, specielt import af vilde dyr fra udlandet. Registreringen vil også befordre avlssamarbejdet, samhandlen og dyreudvekslingen mellem de zoologiske anlæg.

Kravet om registrering af bevægelser i dyrestanden tjener endvidere til sikring af, at bestemmelserne vedrørende Washingtonkonvention/CITES overholdes, jævnfør Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 499 af 27. maj 1997 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed samt EU-forordningerne »Rådets forordning nr. 338/97 af